

ГІММЕЛЬФАРБ Євген Юзефович (17. 02. 1942, м. Свердловськ, нині Єкатеринбург, РФ) — режисер, актор, педагог. Син Ю. Гіммельфарба. Заслужений діяч мистецтв України (1999). Закін. Харків. інститут мистецтв (1975; викл. [В. Афанасьєв](#)). Відтоді працював у театрах ляльок: Одес. (1975–77 — реж., від 2002 — гол. реж.), Алтай. крайовому (1977–87 — директор), Ярослав.

(1987–91 — худож. кер.). За сумісн. 2000–03 — доцент кафедри театру ляльок Харків. інституту мист-в. Від 2012 — гол. реж. Кіровогр. театру ляльок. Вистави Г. вирізняє чітка лінія сюжету, виразне режисер. рішення. Для естетич. манери характерне поєднання на сцені «живого» та ляльк. планів; у рішенні мізансцен актор виступає водночас драм. виконавцем і лялькарем; діє прийом відкритого діалогу між актором та лялькою.

Основні ролі

Люціус, Сольфернус, Ісидор, Ангел Де («Чортів млин», «Божественна комедія» І. Штока), Ганімед, Аполлон, Ведучий («Чарівна Галатея» Б. Гадор).

Основні вистави

«Веселі ведмежата» М. Поливанової (1974), «Тіль» Г. Горіна (1982), «Казка про золоту рибку» за О. Пушкіним (1988), «Лелеченя і Опудало» Л. Лопейської та Т. Крчулової (1991), «Казки Андерсена» В. Данилевича (1992), «Майстер і Маргарита» за М. Булгаковим (1995), «Кохання дона Перлімпліна» Ф. Гарсія Лорки (1997), «В гостях у дідуса Корнія» Н. Бурої (2000).

[О. А. Малкова](#)

Бібліографічний опис:

Гіммельфарб Євген Юзефович / О. А. Малкова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-30172>. – Останнє поновлення : 2016.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).